

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treisprezecea după Rusalii

Marti, 8 septembrie: NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

Astăzi ușa vieții se deschide, astăzi raza Soarelui celui înțelegător răsare, astăzi Maica bucuriei se naște spre mântuirea a toată lumea. Veseliți-vă popoare și vă bucurați și cu credință, din inimă lăudați-o așa: Bucură-te, dumnezeiască Pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria și mântuirea a toată lumea!
Condac la Nașterea Maicii Domnului

Astăzi, 6 septembrie: Pomenirea Minunii din Colose a Sf. Arhanghel Mihail

**POMENIREA MINUNII
SF. ARHANGHEL MIHAIL
ÎN COLOSE**

Astăzi se face pomenirea minunii Sf. Arh. Mihail în Colose.

Între orașul Colose din Frigia – veche regiune istorică din partea central-vestică a Asiei Mici (azi Turcia) – și orașul Ieripoli se afla o biserică închinată Sfântului Arhanghel Mihail, zidită deasupra unui izvor unde veneau mulți bolnavi și se tămăduiau.

Sfântul locaș a fost ridicat de un păgân din Laodiceea, oraș în Asia Mică (s-a numit inițial Diospolis, apoi Roas, Antioh al II-lea fiind cel care l-a colonizat între 261 și 246 î.Hr., dându-i numele soției sale, Laodiceea) convertit la creștinism în urma unei minuni a Sfântului Arhanghel Mihail.

(continuare în pagina a doua)

**Evangelia Duminicii
(Pilda lucrătorilor răi)
Matei 21, 33-44**

33. Ascultați altă pildă: Era un om oarecare stăpân al casei sale, care a sădit vie. A împrejmuț-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe.

34. Când a sosit timpul roadelor, a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să-i ia roadele.

35. Dar lucrătorii, punând mâna pe slugi, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o, iar pe alta au ucis-o cu pietre.

36. Din nou a trimis alte slugi, mai multe decât cele dintâi, și au făcut cu ele tot așa.

37. La urmă, a trimis la ei pe fiul său zicând: Se vor rușina de fiul meu.

38. Iar lucrătorii viei, văzând pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să-l omorâm și să avem noi moștenirea lui.

39. Și, punând mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis.

40. Deci, când va veni stăpânul viei, ce va face acelor lucrători?

41. I-au răspuns: Pe acești răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care vor da roadele la timpul lor.

42. Zis-a lor Iisus: Au n-ați citit niciodată în Scripturi: "Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri"?

43. De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face roadele ei.

44. Cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar pe cine va cădea îl va strivi.

POMENIREA MINUNII SF. ARHANGHEL MIHAIL ÎN COLOSE

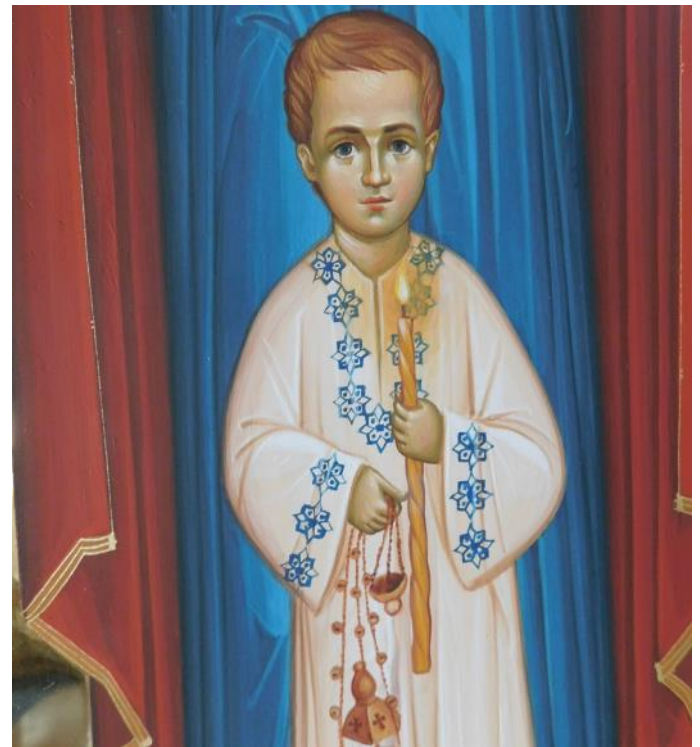
vârsta de 70 de ani.

Fiica păgânului era mută din naștere, iar prin vedenie minunată tatăl ei a primit poruncă în vis de la Sfântul Arhanghel Mihail să își ducă copilul la acest izvor ca să se vindece. Ascultând porunca sfântului arhanghel fiica sa a primit vindecare, iar el a primit botezul creștin ridicând biserică în acel loc.

După 90 ani de la zidirea sfântului lăcaș a venit acolo un copil în vârstă de 10 ani din Ieripoli care se numea Arhip. Acesta a rămas în biserică, postind și făcând rugăciuni ca și marii pustnici ai sihăstriilor.

La momentul potrivit s-a călugărit, învrednicindu-se și de darul preoției, slujind până la adânci bătrâneți și propovăduind cuvântul Domnului. Însă păgânii din orașul Ieripoli s-au hotărât să acopere apa izvorului, iar pe Arhip să-l omoare. Când s-au apropiat, Sfântul Arhanghel Mihail le-a amorțit mâinile, Cuviosul nepățind nimic, iar cei ce săpau au fost izgoniți de o flacăra ce a țâșnit din cristalul izvorului.

Văzând cele întâmplătoare, păgânii și-au pus în gând să abată apele râurilor Hrisos, Licocaper și Kufos asupra bisericii Cuviosului Arhip, însă Sfântul Arhanghel Mihail din nou i-a oprit pe aceștia, poruncind apelor să stea, după care deschizând o prăpastie, le-a poruncit să intre acolo. Cuviosul Arhip a murit la

***Gabriel— un înger care a plecat „acasă”,
 la Dumnezeu, pictură realizată de
 Miruna Ștefan, mama sa***

”Lumea spirituală are ca accesoriu lumea în care trăim”

Lumea spirituală, care a precedat lumea aceasta materială, este una mai presus de puterea noastră de înțelegere, o lume care pune într-o cu totul altă perspectivă înțelegerea lucrării lui Dumnezeu. Căci spune *Cartea Facerii: La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul*. Intâi de toate a fost cerul, și apoi pământul. Aceasta afirmație din *Cartea Facerii* nu are doar importanța unei afirmații care să pună ordine istorică în înțelegerea noastră. Ci are menirea de a ne arăta un lucru: că lumea spirituală nu este un accesoriu al lumii materiale în care trăim, așa cum înțelegem noi de fapt, ci lumea spirituală are ca accesoriu lumea în care trăim. Noi suntem cei care ne vom integra lumii spirituale, evident, în măsura în care vom face cât mai mult simțită prezența acestei lumi între noi, în viața noastră. Percepția lumii spirituale, spunem că este mai presus de înțelegere. Într-un fragment autobiografic din Epistola a doua către Corinteni, Sf. Apostol Pavel arăta vorbind despre sine ca despre altcineva, arăta că starea pe care a trăit-o în Înălțarea Sa până în al treilea cer,

nu poate fi cuprinsă în cuvinte. Și totuși, chiar dacă starea îngerilor nu poate fi cuprinsă în cuvinte, ea se poate trăi. Aplicând vieții noastre raportarea prioritară față de Dumnezeu, împlinind poruncile Sale, ne asemănăm îngerilor, care în ceruri slujesc Slava Domnului. Este singurul mod prin care putem să ne însușim cât de cât înțelegerea lumii spirituale ce „îmbrățișează” lumea materială.

Lumea aceasta spirituală devine scop al existenței noastre. Nu doar undeva, cândva, la sfârșitul timpurilor, în Împărăția lui Dumnezeu, ci este o stare pe care trebuie să o edificăm în noi și între noi. Obișnuim să spunem că îngerii ne ajută și ne protejează, dar și îngerii așteaptă răspunsul nostru. Pentru că ei trăiesc în Împărăția lui Dumnezeu și se manifestă în lumea aceasta, în măsura în care noi devenim „instrumente” ale lor prin care se pune în operă „simfonia” frumosului între oamenii între care trăim. Viața noastră de „lucrători” în această lume, așa cum ne învață Hristos, trebuie să fie într-o continuă relație cu Dumnezeu și cu semenii, pe care suntem chemați să îi ajutăm să ajungă în Împărăția lui Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

PUNCTE DE VEDERE

Mitropolitul Nicolae Hadziniolaou – care, în calitate de medic și fost cercetător în biomedicină la Universitatea Harvard și fost președinte al comisiei de Bioetică a Bisericii din Grecia și al Centrului elen de Bioetică Medicală, nu poate fi acuzat de obscurantism – a publicat recent următoarea enciclică, care pune punctul pe „i” în această „problemă” a linguritei personale:

„Dragi frați,

În ultimul timp, odată cu apariția epidemiei de gripă AH1N1, s-a pus în discuție – cu rea-credință – posibilitatea de transmitere a bolilor prin Sfânta Împărtășanie. Din nefericire, aceasta este o altă încercare de a ne denigra credința într-un moment în care nu ne-a mai rămas nici un sprijin, încercare însoțită deseori de un limbaj blasfemator, cu un ton ironic și argumente răutăcioase.

Cu această ocazie, cred că ar fi oportun să ne aducem aminte de niște adevăruri necesare pentru a ne proteja comoara credinței din noi.

De două mii de ani încoace, Biserica noastră transmite harul tainelor sale într-un mod atât uman, cât și binecuvântat, pentru „tămăduirea sufletului și a trupului”. Ea nu a fost niciodată contestată de logica din zilele noastre a îndoielii disprețuitoare, ci trăiește zi de zi cu experiența certitudinii unei mari minuni. Este posibil ca Sfânta Împărtășanie să devină cauza bolii sau a celui mai mic rău? Este posibil ca Trupul și Sângele Domnului și Mântuitorului nostru să ne infecteze trupul și sângele nostru? Este posibil că o experiență de două mii de ani să fie învinsă de raționalismul și superficialitatea din vremurile noastre?

De secole întregi, creștinii, sănătoși și bolnavi, se împărtășesc din același Sfânt Potir și din aceeași Sfântă Linguriță, pe care nu le spălăm și nu le dezinfectăm niciodată, fără a păți vreodată ceva rău. Preenții din spitale împărtășesc credincioși, chiar și pe cei cu boli contagioase, după care consumă restul sfințelor daruri și nu li se întâmplă nimic. Sfânta Împărtășanie este tot ce Biserica și oamenii au mai sfânt, cel mai bun leac pentru trup și suflet. Aceasta este învățătura și experiența Bisericii noastre.

Câți nu cred în miracolul Învierii Domnului, câți ironizează nașterea Lui din Fecioară, câți neagă mireasma răspândită de sfințele moaște, câți disprețuiesc tot ce este sfânt și sacru, câți uneltesc împotriva Bisericii noastre, câți urmăresc să stingă și ultima urmă de credință din sufletele noastre, este normal să încerce să se folosească și de această nouă gripă, legându-se de taina Sfintei Împărtășanii.

Faptul că, din motive profilactice, anglicanii și catolicii au hotărât să nu mai împărtășească credincioșii din Anglia și Noua Zeelandă, dacă se dovedește a fi adevărat – nu dă dovadă, după cum susțin unii, de prudență și libertate, ci arată în cel mai bun mod distanța enormă care separă Biserica noastră – euharistică, vie, care crede și predică tainele – de alte grupuri religioase, care mărturisesc indirect lipsa harului și a semnelor lui Dumnezeu în așa-zisele lor taine și lipsa lor de identitate bisericască. *Viața fără împărtășanie seamănă cu o boală gravă fără medicament.*

Din păcate, marea problemă nu este virusul gripal, așa cum susține presa, și nici virusul panicii mondiale – așa cum susțin colegiile medicale – ci virusul necinstirii și necredinței. Și cel mai bun vaccin este participarea cât mai deasă la Taina Sfintei Împărtășanii.

Răspunsul nostru la această provocare a vremurilor noastre este viața noastră. Bine ar fi ca duhovnicii noștri, fără discriminare, acolo unde nu există piedici duhovnicești, să recomande credincioșilor să se împărtășească mai des, în aceste grele vremuri, iar cei care au binecuvântarea duhovnicului să se împărtășească, să se apropie mai des de paharul vieții, întotdeauna cu frică de Dumnezeu, cu multă credință și cu dragoste adevărată.”

+ Nicolae, Mitropolitul de Mesogheios

27 iulie 2009

Sfânta Ana ocrotitoarea copiilor și a maternității

Mănăstirea Sfinților și Dreptilor Părinți Ioachim și Ana din Poceave, unde se află și icoana cu Sfânta Ana primită recent la Biserica Toma Cozma care va fi scoasă spre închinarea credincioșilor. Mulțumim celor care s-au ostenit.

A doua zi după marele praznic al Nașterii Maicii Domnului, Biserica Ortodoxă îi prăznuiește pe Sfinții și Dreptii Ioachim și Ana, părinții Fecioarei Maria și buncii lui Hristos. Sfânta Ana este socotită ocrotitoarea copiilor și a maternității. Cultul Sfintei Ana exista în Răsărit în secolul VI și s-a răspândit în Occident în secolul X, iar cel al Sf. Ioachim este de dată mai recentă, datează din secolul XVI. Sfânta Ana, mama Maicii Domnului, este socotită ocrotitoarea copiilor și a maternității, căci ea a zămislit la bătrânețe, după multe rugăciuni, lacrimi și post. Mo-nahii de la Schitul Sfânta Ana din Muntele Athos, povestesc istorisiri nenumărate

despre familii care și-au pierdut orice nădejde de a mai avea copii, dar cu ajutorul Sfintei Ana au devenit părinți, atunci când cu evlavie și credință i-au cerut prin rugăciune ajutorul. Ioachim, tatăl Fecioarei Maria, era din neamul împăratesc al lui David, din seminția lui Iuda. Ana, soția lui Ioachim, a fost fiica lui Matan și soră cu Sovi, cea care a născut-o pe Elisabeta, mama Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul. Amândoi erau credincioși, participau la viața liturgică a poporului lui Israel și ceea ce aveau împărțeau în trei: o parte o dădeau templului și slujitorilor lui, o alta o împărțeau străinilor și săracilor, iar pe a treia o țineau pentru ei și pentru nevoile familiei. Evanghelia apocrifă a vieții Maicii Domnului mărturisește că Ioachim, disprețuit fiind pentru că nu avea copii, nu se revolta împotriva lui Dumnezeu, ci dimpotrivă spunea: „Mă voi retrage în pustiu și voi sta și nu voi mânca nimic, ci numai mă voi ruga și voi plânge, până când Dumnezeu va da roadă pântecelui soției mele”. Și Ana plângea pentru lipsa copiilor și se ruga Domnului, iar după multă vreme de post și rugăciune, prin rânduiala lui Dumnezeu, ei au avut un copil la bătrânețe, pe Fecioara Maria. Sfântul Ioachim a murit la vârsta de 80 de ani, la câțiva ani după aducerea și intrarea fiicei lui în Templul de la Ierusalim. Sfânta Ana a murit în vârstă de 70 de ani, la doi ani după sfântul Ioachim, ani pe care i-a petrecut în Templu cu fiica ei. Sfinții Ioachim și Ana sunt adesea invocați în rugăciuni de familiile care își doresc. Moaștele Sfintei Ana – partea de jos a piciorului stâng – întregi și acoperite cu piele, se păstrează cu mare evlavie în Kiriakonul schitului Sfânta Ana din Athos, unde pomelnicele primite din întreaga lume sunt pomenite cu mare râvnă și așezare duhovnicească. Nenumărate sunt minunile săvârșite de Sfânta Ana, mai ales în cazurile privind infertilitatea și nașterea de prunci, atunci când este chemată cu credință în rugăciunile lor. În biserică, lângă strana arhierescă, se află și icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana. În Sfântul Munte se mai află și alte bucăți ale Moaștelor Sfintei Ana. Astfel, la Mănăstirea Cutlumuș se află întregul picior drept al Sfintei Ana. Mănăstirea Stavronikita păstrează mâna Sfintei Ana. De asemenea, părți din Moaștele Sfintei Ana se mai află și în Catedrala Patriarhatului din Ierusalim și Antiohia, în Mănăstirea Kykkos, din insula Cipru. Să ne rugăm Sfinților și Dreptilor Părinți Ioachim și Ana: Cei ce ați născut pe Maica Vieții noastre, de Dumnezeu Năcătoarea și Pururea Fecioara Maria, păziți-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile!

A consemnat Mihail Bogdan Trandafirescu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Voluntari:

***Secretar redacție/Relații Publice:** tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

***Foto:** Valentin Burlacu, Alexandru Loșonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

***Grafică:** Elena Gheorghii, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Morteci etc.

***Alte activități:** Bogdan Andrei Fînaru, Claudiu Șuțu, Iustinian Maradin, Maria Sobaru, Daniel Șuțu, Viorel Blidaru, Iulian Boghean etc.

***Administratori site parohie/pagină facebook:**

Costel Dumitru, Alexandru Loșonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:

Vizitați-ne pe

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

* **Program de spovedanie: după fiecare slujbă de seară care începe la ora 18.00.**

* **Duminică, 6 septembrie 2020,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18.00 Paraclisul Maicii Domnului

* **Luni, 7 septembrie 2020**

ora 17.00, Vă adresăm invitația să participați la „VECERNIA CU MARI”, URMATĂ DE UN MOMENT DE PĂRTĂȘIE DUHOVNICEASCĂ ÎNTRU CINSTIREA CELOR CARE ÎȘI SERBEAZĂ ZIUA ONOMASTICĂ

* **Martți, 8 septembrie 2020, Nașterea Maicii Domnului**

ora 8.00, Slujba Utreniei și a Sf. Liturghii

* **Vineri, 9 septembrie 2020**

18:00 Taina Sf. Maslu, cu rugăciuni pentru cei care au examene, rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, precum și citirea pomelnicele care se poartă la biserica noastră

Academicianul Emilian Popescu – un dascăl al credinței creștine ortodoxe și al culturii românești (II)

Pentru meritele sale, a primit diverse funcții onorifice, dintre care amintim: membru corespondent al Institutului Arheologic German; membru al Biroului Comisiei Internaționale de Istorie Ecclesiastică Comparată; membru al Asociației Internaționale de Patrologie; membru al Centrului de Studii Bizantine „Dumbarton Oaks” din Washington, DC; vicepreședinte al Asociației Internaționale de Studii Bizantine; președinte al Comisiei Naționale de Istorie Ecclesiastică (din 2000); membru de onoare al Academiei Române (din 2006); vicepreședinte al Comisiei Patristice a Patriarhiei Române (din 2009); membru în Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor; membru în Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Iașilor; membru în Consiliul Național Bisericesc; membru în Adunarea Națională Bisericească.

Personalitate marcantă a teologiei românești și a Bisericii Ortodoxe Române, domnul Emilian Popescu s-a remarcat prin cercetarea și evidențierea documentelor care atestă apostolicitatea creștinismului românesc, ca urmare a predicării Evangheliei lui Hristos de către Sfinții Apostoli Andrei și Filip în provincia romană -Scythia Minor (Dobrogea).

Demn de remarcat este și faptul că a fost un bun cunoscător al limbilor clasice, dar și al mai multor limbi moderne, o parte din studiile domniei sale fiind publicate în limbile germană, engleză și franceză. Această competență lingvistică a condus la publicarea și receptarea operii sale în spațiile germanofon, anglofon și francophon. A participat la congrese și simpozioane internaționale de epigrafie și istorie.

Deși toate lucrările sale au o certă valoare științifică, amintim doar câteva dintre acestea, pentru a surprinde universul preocupărilor sale academice: *Inscripțiile grecești și latine din secolele IV-XIII, descoperite în România*, București, 1976 (distins cu Premiul „Vasile Pârvan” al Academiei Române pe anul 1978); *Christianitas Daco-romana, Florilegium studiorum*, Editura Academiei Române, București, 1994; *Titulatura și distincțiile onorifice acordate de Patriarhia Constantinopolului mitropoliților Țării Românești (secolele XIV-XVIII)*, Editura Basilica, București, 2010; *Crucea și Răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos în creștinismul timpuriu*, Editura Basilica, București, 2016; *Studii de istorie și de spiritualitate creștină*, Editura Basilica și Editura Academiei Române, București, vol. I-III, 2018 și vol. IV, 2019, vol. V, 2020.

(continuare în numărul viitor)

Din Cuvântul transmis de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la slujba de înmormântare a domnului academician Emilian Popescu

LA MULȚI ANI CEOR CARE POARTĂ NUMELE DE MARIA SAU ANA, odată cu cinstirea zilelor onomastice în cursul acestei săptămâni.

 Parohia Toma Cozma
DETALII: TEL. 0747772827
www.parohiatomacozma.ro

8 SEPTEMBRIE, VĂ INVITĂM ÎN PELERINAJ LA MĂNĂSTIREA VORONA